

Lege privind violența în familie

Proiect

Capitolul I

Dispoziții generale

Art. 1

(1) Prezenta lege reglementează cadrul legal și instituțional privind prevenirea și combaterea violenței în familie.

(2) Aplicarea dispozițiilor acestei legi nu exclude răspunderea civilă, penală sau contravențională a agresorului stabilită potrivit altor acte normative în vigoare.

(3) De dispozițiile prezentei legi beneficiază:

- a) cetățenii români aflați pe teritoriul României;
- b) cetățenii străni și apatrizii aflați pe teritoriul României;
- c) persoanele care solicită sau beneficiază de statutul de refugiați pe teritoriul României, în condițiile reglementărilor privind statutul refugiaților.

Art. 2

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) 'membru de familie' - orice persoana membru al familiei biologice, legale sau de fapt sau care locuiește împreună cu făptuitorul și cu care a stabilit relații de încredere, îngrijire sau dependență, de exemplu: soț sau fost soț; partener în uniune consensuală (concubin) ; rudele până la gradul IV inclusiv ; tutore sau altă persoană care exercită de drept sau în fapt drepturile față de persoana copilului; reprezentant legal sau altă persoană care îngrijeste persoana cu boală psihică, dizabilitate intelectuală sau handicap fizic, cu excepția celor care îndeplinesc aceste atribuții în exercitarea sarcinilor profesionale ; soțul adoptatorului sau al părintelui firesc.

b) 'violența în familie' - orice acțiune fizică sau verbală săvârșită de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care are ca rezultat sau poate avea ca rezultat o vătămare sau o suferință fizică, psihică sau sexuală sau un prejudiciu

material. Violența în familie include și împiedicarea victimei de a-și exercita drepturile fundamentale, inclusiv cele civile și economice, precum și acțiuni în legătură cu viața de familie care provoacă sau pot provoca victimei un prejudiciu moral sau material.

c) 'victima violenței în familie' - un membru al familiei expus violenței în familie.

d) 'agresor' - orice persoana care a săvârșit sau cu privire la care există indicii temeinice că a săvârșit acte de violență în familie.

Art. 3

(1) Protecția și promovarea drepturilor victimelor violenței în familie se realizează în conformitate cu următoarele principii:

- a) principiul **legalității** constă în respectarea prevederilor Constituției și legislației naționale în materie, precum și a prevederilor specifice din tratatele internaționale la care România este parte;
- b) principiul **universalității**, potrivit căruia fiecare persoană are dreptul la măsuri de prevenire, protecție și îngrijire în condițiile prevăzute de lege;
- c) principiul **respectării demnității umane**, potrivit căruia fiecărei persoane îi este garantată dezvoltarea liberă și deplină a personalității;
- d) principiul **celerității** în instrumentarea cazurilor de violență în familie
- e) principiul **prevenirii** săvârșirii actelor de violență în familie, conform căruia preidentificarea și înlăturarea în timp util a cauzelor apariției actelor de violență în familie sunt prioritare și imperative;
- f) principiul **parteneriatului**, potrivit căruia autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile de drept public și privat, structurile asociative, precum și instituțiile de cult recunoscute de lege cooperează în vederea asigurării protecției și acordarea serviciilor sociale specializate victimelor violenței în familie;
- g) principiul **confidențialității**, conform căruia, atât în calitate de membri ai comunității, cât și de beneficiari ai serviciilor sociale în domeniul violenței în familie, victimelor violenței în familie trebuie să li se recunoască dreptul la respectarea și aplicarea măsurilor de securitate pentru protecția datelor cu caracter personal și utilizarea acestora cu consimțământul victimei; reprezentanții autorităților publice, ai mass-mediei, și personalul specializat în domeniu trebuie să respecte regimul prelucrării și

evidenței acestor date și să le utilizeze în interesul acestora, în condițiile legii, fără a aduce nici un fel de prejudiciu drepturilor sau demnității lor;

- h) principiul **subsidiarității**, potrivit căruia, în situația în care persoana sau familia nu își poate asigura integral nevoile în rezolvarea cazurilor de violență în familie, intervin colectivitatea locală, structurile ei asociative și, complementar, statul;
- i) principiul **nediscriminării**, potrivit căruia accesul la serviciile de asistență socială destinate victimelor violenței în familie se realizează fără restricție sau preferință de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex ori orientare sexuală, vârstă, apartenență politică, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau sau includere într-o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop ori ca efect restrângerea folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
- j) principiul **egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați** constă în luarea în considerare a capacităților, nevoilor și aspirațiilor diferite ale persoanelor de sex masculin și, respectiv, feminin și tratamentul egal al acestora, având în vedere respectarea și promovarea drepturilor persoanelor afectate de violența în familie.

Art. 4

- (1) Victima violenței în familie are dreptul la respectarea personalității, demnității și a vieții sale private.
- (2) Victima violenței în familie are dreptul la protecție specială, adecvată situației și nevoilor sale.
- (3) Victimele violentei in familie beneficiaza de asistență judiciară gratuită, în condițiile legii.
- (4) Victimele violentei in familie beneficiaza de servicii de consiliere, reabilitare reintegrare, precum și de asistență medicală gratuită, în condițiile prezentei legi.

Art. 5

- (1) Victima violenței în familie are dreptul să fie informată cu privire la exercitarea drepturilor sale.
- (2) Judecătorii, în cazul în care victima se adresează direct instanței pentru protecția

drepturilor sale, procurorii, ofițerii și agenții de poliție, reprezentanții DGASPC, reprezentanții compartimentului cu atribuții în combaterea violenței în familie și orice funcționar care în exercitarea activității lor profesionale sau de serviciu iau cunoștință de existența cazurilor de violență în familie au obligația să informeze victima cu privire la exercitarea drepturilor sale și serviciile specializate cărora li se poate adresa.

Art. 6

- (1) Statul român, prin autoritățile competente, elaborează și implementează politici și programe sociale destinate prevenirii și combaterii violenței în familie, precum și protecției victimelor violenței în familie.
- (2) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația de a aplica măsuri și a promova acțiuni de prevenire și combatere a violenței în familie și de a asigura protecția drepturilor sale.

Capitolul II

Protecția victimelor violenței în familie prin mijloace de drept privat

Art. 7

- (1) Victima violenței în familie are dreptul să se adreseze instanței judecătorești pentru ca aceasta să interzică, prin ordonanță președințială, rămânerea sau revenirea agresorului în locuința comună, dispunând și, după caz, evacuarea acestuia.
- (2) Prin aceeași hotărâre instanța poate dispune și următoarele măsuri :
 - a) să oblige pe agresor să acopere anumite costuri care sunt suportate sau vor fi în mod cert suportate de victimă, ca de exemplu cheltuieli medicale, cheltuieli de judecată și executare.
 - b) să ia măsuri vremelnice cu privire la încredințarea copiilor minori, obligația de întreținere și prestațiile sociale. Prevederile art. 42 alin 2 și 3 din Codul Familiei se aplică corespunzător.
- (3) Cererile prevăzute la alin. 1 sunt scutite de taxa de timbru.
- (4) Prin aceeași hotărâre instanța se poate pronunța și asupra cheltuielilor prevăzute

la art. 27 din prezenta lege.

Art. 8

- (1) Cu privire la victima minoră a violenței în familie se pot lua măsurile de protecție specială prevăzute de Legea 272/2004.
- (2) Dacă instanța sesizată cu judecarea cererii prevăzute la art. 7 constată existența uneia dintre situațiile care necesită instituirea unei măsuri de protecție specială a copilului, va încunostiința de îndată DGASPC.

Art. 9

- (1) Victima violenței în familie are dreptul să depună cererea prevăzută la art. 7, indiferent dacă are sau nu capacitate de exercițiu. Dispozițiile art. 44 Cod procedură civilă se aplică corespunzător. Instanța va solicita, după caz, DGASPC să desemneze de îndată persoana care va fi numită de instanță curator special.
- (2) Cererea prevăzută la art. 7 poate fi introdusă în numele victimei și de:
 - a) procuror, în condițiile art. 45 din Codul de Procedură Civilă;
 - b) reprezentantul legal al copilului sau incapabilului;
 - c) reprezentantul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului ;
 - d) reprezentantul compartimentului cu atribuții în combaterea violenței în familie ;
 - e) reprezentantul organismelor private acreditate, cu acordul victimei;
- (3) În cazurile prevăzute la alin. 2 se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 45 alin 2 din Codul de procedură civilă.

Art. 10

- (1) Cererile se judecă de urgență, cu citarea, după caz, a Direcției generale de asistență socială și protecția copilului, a reprezentantului compartimentului cu atribuții în combaterea violenței în familie și cu participarea procurorului.
- (2) Cererea se judecă în camera de consiliu, fără citarea părților.
- (3) Instanța este obligată să se pronunțe în cel mult 7 zile de la primirea cererii.

Art. 11

(1) Hotărârea instanței de fond este definitivă și executorie.

(2) Împotriva acesteia se poate introduce recurs în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii.

(3) Recursul nu suspendă executarea.

Art. 12

Dispozițiile prezentului capitol se completează corespunzător cu art. 581-582 din Codul de procedură civilă.

Art. 13

(1) Cererile prevăzute la art. 7 sunt de competența instanțelor specializate pentru minori și familie de la domiciliul sau reședința în fapt a victimei violenței în familie sau sediul persoanelor prevăzute la art. 9 alin (1) și (2).

Art. 14

(1) Hotărârea prin care se impune măsura prevăzută la art. 7 alin (1) din prezenta lege se comunică de îndată și organului de poliție în a cărei rază teritorială se află locuința comună a victimei și a agresorului.

(2) Organele de poliție au obligația de a asigura executarea măsurii în termen de 24 de ore de la comunicare, putând în acest scop pătrunde în locuință chiar fără învoirea persoanei față de care s-a luat măsura și a îndeplini orice acte care se impun, în condițiile legii.

(3) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze respectarea hotărârii și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executarea hotărârii, luând și orice măsură care se impune de urgență.

Capitolul III

Măsuri speciale de siguranță

Art. 15

(1) În cazul în care s-a început urmărirea penală sau s-a pornit acțiunea penală pentru o faptă care întrunește elementele constitutive ale violenței în familie, instanța de judecată, la cererea procurorului, a victimei sau din oficiu, ori de câte ori exista probe sau indicii privind existența unei stări de pericol pentru victimă, poate lua față de învinuit una sau mai multe din următoarele măsuri speciale de siguranță:

- a) obligarea la urmarea unor programe speciale de reabilitare;
- b) interdicția de a rămâne sau reveni în locuința familiei pe o perioadă determinată;
- c) interdicția de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde victima desfășoară activități sociale, indicate de către victimă, în condițiile stabilite de instanța de judecată.
- d) interdicția de a contacta victima în orice mod, direct sau indirect.

(2) Față de învinuit sau inculpat instanța poate lua și una din măsurile prevăzute de art. 113 și 114 din Codul Penal, în condițiile legii.

(3) În cursul urmăririi penale, instanța competentă cu luarea măsurilor prevăzute de alin 1 și 2 este instanța competentă să judece cauza în fond.

(4) Dispunerea măsurilor de siguranță nu împiedică victima să se adreseze instanței civile pentru ca aceasta să dispună măsurile prevăzute de art. 7. Dispozițiile art. 9 se aplică în mod corespunzător.

Art. 16

(1) Organul de cercetare penală sesizat cu privire la o faptă care întrunește elementele constitutive ale violenței în familie, va cerceta de îndată dacă se impune luarea vreuneia din măsurile prevăzute la art.15, și, în caz afirmativ, va înainta un referat motivat procurorului competent.

(2) Procurorul, la sesizarea organului de cercetare penală sau din oficiu, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 15, va sesiza instanța competentă în termen de maximum 24 de ore.

(3) Primind dosarul, judecătorul fixează de îndată ziua și ora de soluționare a cererii, instanța fiind obligată să se pronunțe în termen de 3 zile de la primirea acesteia.

Art. 17

Cererea privind luarea măsurilor prevăzute de art. 15, introdusă în timpul judecării, va fi soluționată de instanță în termen de maxim 24 de ore.

Art. 18

(1) Asupra luării măsurilor prevăzute la art. 15 din prezenta lege instanța se pronunță prin încheiere motivată, dată cu citarea părților. Participarea procurorului este obligatorie. Neprezentarea părților, dacă au fost legal citate, nu împiedică judecarea cererii.

(2) Asistența juridică a persoanei față de care se ia măsura este obligatorie.

(3) Împotriva încheierii prevăzute la alin 1 se poate face recurs în termen de 3 zile de la pronunțare pentru părțile prezente sau procuror, sau de la comunicare pentru partea lipsă. Recursul nu este suspensiv de executare.

Art. 19

(1) Persoana cu privire la care s-a luat una din măsurile prevăzute la art. 15 poate cere oricând revocarea măsurii, dacă au încetat temeiurile care au impus luarea acesteia.

(2) Prevederile art. 24 se aplică corespunzător.

(3) Recursul împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea măsurii este suspensiv de executare.

Art. 20

(1) În cazul măsurii prevăzute de art. 15 alin 1 (b), partea vătămată sau procurorul pot solicita prelungirea acesteia, dacă se mențin temeiurile care au determinat luarea măsurii. Instanța poate decide prelungirea din oficiu a măsurii.

(2) Prevederile art. 18 și 19 din prezenta lege se aplică corespunzător.

Art. 21

(1) În vederea punerii în executare a măsurilor prevăzute de art. 15, instanța comunică copii ale încheierii definitive organelor de poliție în a căror rază teritorială se află locuința comună sau reședința persoanei vătămate și a persoanei față de care s-a luat măsura.

(2) Organul de poliție are obligația să asigure executarea măsurilor prevăzute la alin (1) prin supravegherea respectării acestora și să sesizeze de îndată organul de urmărire penală în caz de sustragere sau nerespectare a măsurii.

(3) În cazul luării măsurilor prevăzute de art. 15 alin 1 (b) și (c), pentru a asigura punerea în executare a măsurii, organul de poliție poate pătrunde în locuința sau sediul oricărei persoane fizice sau juridice, chiar fără acordul acesteia și a lua toate măsurile care se impun de urgență, în condițiile legii. În cazul nerespectării dispozițiilor organului de poliție, acesta este îndreptățit să folosească forța.

Capitolul IV

Dispoziții procedurale comune

Art. 22

(1) Pe durata procedurilor judiciare prevăzute de Capitolele II și III din prezenta lege, organele judiciare sunt obligate să ia toate măsurile, din oficiu, la cererea victimei violenței în familie sau a oricărei din persoanele prevăzute la art. 9 alin. (2), pentru a asigura confidențialitatea adresei la care se află victima.

(2) Dacă victima sau victimele violenței în familie sunt găzduite într-un adăpost sau alt centru specializat, orice act procedural se va comunica sau efectua la adresa sediului persoanei juridice care administrează centrul sau la altă adresă indicată.

(3) Obligația prevăzută la alin. (1) revine și oricărei persoane fizice sau juridice care în exercitarea activității sale profesionale sau de serviciu ia cunoștință de existența cazului de violență în familie.

Art. 23

Pe durata procedurilor judiciare prevăzute de Capitolele II și III din prezenta lege, organele de poliție vor asigura protecția victimei violenței în familie la solicitarea acesteia sau a oricăreia din persoanele prevăzute la art. 9 alin (2).

Art. 24

(1) Dovada violenței în familie se poate face cu orice mijloc de probă, inclusiv cu acte medicale emise de un medic autorizat.

(2) Instanța poate să ceară informații de la orice persoana fizica sau juridica, publica sau privata, care deține informații cu privire la existența faptei, situația victimei sau a agresorului. Cei de la care s-au solicitat informații trebuie să răspundă de îndată, sub sanctiunea amenzii.

Art. 25

(1) Mărturia victimei violenței în familie se va administra prin mijloace tehnice audio-video, la solicitarea acesteia, a organului de urmărire penală sau a oricăreia din persoanele menționate la art. 9 alin (2).

(2) Prevederile art. 86² din Codul de Procedură Penală se aplică corespunzător.

Art. 26

(1) Taxele pentru eliberarea certificatelor medico-legale, pentru victimele vădit lipsite de mijloacele materiale necesare, se suportă de la bugetul local sau al DTMSS, pe baza referatului de decont întocmit de către unitatea de medicină legală.

(2) Autoritățile locale sunt obligate să întreprindă demersurile necesare aplicării acestei prevederi.

Art.27

Organismele private sau publice care administrează adăposturi pentru victimele violenței în familie vor putea solicita obligarea agresorului la plata cheltuielilor generate de adăpostirea și asistența victimei.

Capitolul V

Răspunderea penală și contravențională

Art. 28

- (1) *Actele repetate de violență în familie, săvârșite cu intenție, care produc unui membru al familiei o vătămare sau o suferință fizică, psihică sau sexuală sau un prejudiciu material sau moral, reprezintă infracțiune pedepsită cu închisoare de la 1 an la 3 ani sau cu amendă, cu excepția faptelor incriminate separat de către Codul Penal sau alte legi speciale și pentru care se prevede o pedeapsă mai aspră.*
- (2) Nerespectarea hotărârii instanței prin care se iau măsurile prevăzute la art. 8 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.
- (3) Nerespectarea măsurilor de siguranță luate de către instanță în temeiul art. 15 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani.
- (4) În cazul infracțiunilor prevăzute în prezentul articol, urmărirea penală se efectuează obligatoriu de către procuror.
- (5) *Judecătoria este instanța competentă pentru soluționarea cauzelor privind infracțiunile speciale prevăzute de prezentul articol, cu excepția cazurilor în care infracțiunea a fost săvârșită în raza de competență teritorială a tribunalelor specializate pentru minori și familie sau este de competența unei instanțe superioare, conform Codului de procedură penală.*

Art. 29

- (1) Organele de poliție sesizate sau care au indicii cu privire la posibila săvârșire a unei fapte de violență în familie au dreptul de a pătrunde în locuința sau sediul oricărei persoane fizice sau juridice, chiar fără acordul acesteia și a lua toate măsurile care se impun de urgență, în condițiile legii.
- (2) În cazul nerespectării dispozițiilor organului de poliție, acesta este îndreptățit să folosească forța.
- (3) Dacă sunt indicii cu privire la existența violenței în familie, de natură să pună în pericol iminent viața, integritatea fizică sau psihică a unui membru de familie, organul de

poliție va proceda de îndată la reținerea făptuitorului și conducerea sa la cea mai apropiată secție de poliție.

- (4) Dispozițiile Titlului IV, Capitolul I din Codul de Procedură Penală se aplică corespunzător.

Art. 30

La cererea instanțelor de judecată, Serviciile de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor întocmesc referatul de evaluare cu privire la inculpatul trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni care întrunește elementele constitutive ale violenței în familie.

Art. 31

- (1) În cazul aplicării unei pedepse cu suspendare sub supraveghere pentru o infracțiune care întrunește elementele constitutive ale violenței în familie, instanța poate obliga pe condamnat să urmeze un program specializat de consiliere și reabilitare.
- (2) În cazul în care făptuitorul a urmat sau urmează deja un asemenea program, la recomandarea SPVRSI, instanța, dacă sunt îndeplinite condițiile legii, poate renunța la pedeapsă sau amâna aplicarea pedepsei.

Art. 32

- (1) Săvârșirea uneia din contravențiile prevăzute de art. 2 din Legea 61/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, asupra unui membru de familie sau dacă produce efecte asupra unui membru de familie se sancționează cu dublul amenzii prevăzute de lege.
- (2) Sancțiunea amenzii poate fi înlocuită, cu acordul contravenientului, cu obligația de se prezenta la centrul de consiliere pentru agresori în termen de 48 de ore de la constatarea contravenției.
- (3) Organul care constată săvârșirea contravenției va pune în vedere contravenientului posibilitatea înlocuirii sancțiunii amenzii, și în cazul în care acesta își dă acordul, i va pune în vedere să se prezinte la Centru. Dovada prezentării la Centru va fi depusă la organul care a constatat contravenția în termen de 7 zile lucrătoare.

Art. 33

(1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 200 la 100 RON următoarele :

- a) Nedesemnarea de îndată a curatorului special, la solicitarea instanței, în cazul prevăzut de art. 9 alin. (1);
- b) Nerespectarea obligației de confidențialitate prevăzută la art. 22 alin. (1) și (2).
- c) Nerespectarea obligației prevăzute la art. 23 din prezenta lege ;
- d) Necomunicarea de către persoanele fizice sau juridice de îndată a informațiilor solicitate potrivit art. 24 art. (2) ;

(2) Contravențiile prevăzută la alin. (1) pct. a) și d) vor fi constatate și sancționate de către instanța de judecată.

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) vor atrage și răspunderea disciplinară a persoanelor responsabile.

Capitolul VI

Medierea/ Modalități alternative de soluționare a conflictelor

Art. 34

(1) Medierea reprezintă o modalitate facultativă de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate și confidențialitate.

(2) Cazurile de violență în familie pot fi supuse medierii la cererea părților, în condițiile prevăzute de Legea 229/2005. Persoanele cu atribuții în instrumentarea unui caz de violență în familie vor informa părțile cu privire la această posibilitate și modul de exercitare a acestui drept.

Capitolul VII

Cadrul instituțional

Art. 35

Agenția Națională pentru Protecția Familiei

Art. 36

Structuri locale

Art. 37

(1) Toate organele administrației publice locale sau centrale, care au atribuții în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie sau a protecției și asistenței victimelor, vor desemna și pregăti personal specializat pentru aceasta.

(2) Personalul specializat va beneficia de pregătire inițială și continuă în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice.

(3) Agenția Națională pentru Protecția Familiei asigură coordonarea acestei activități de pregătire profesională.

Art. 38

(1) Orice funcționar sau cadru medical care ia cunoștință, în desfășurarea activității sale de serviciu sau profesionale de existența cazurilor de violență în familie, va încunoștința de îndată autoritățile competente despre aceasta.

(2) Informarea autorităților competente cu privire la existența cazurilor de violență în familie nu reprezintă încălcare a secretului profesional.

Art. 39

La nivel local, reprezentanții instituțiilor și organismelor private acreditate cu rol în domeniul prevenirii violenței în familie și asistării victimei vor iniția structuri colaborative efective în vederea prevenirii și combaterii violenței în familie.

Art. 40

Raportarea statistică

Capitolul VIII

Unități și servicii de asistență socială

Art. 41

(1) Centrele pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, denumite în continuare adăposturi, sunt unități de asistență socială, cu sau fără personalitate juridică, care asigură protecție, găzduire, îngrijire și consiliere victimelor violenței în familie.

(2) Primirea victimelor în adăpost se face în caz de urgență sau la recomandarea asistentului familial, a poliției, reprezentantului DTMSS, atunci când apreciază că aceasta se impune ca măsură de protecție și asistență.

(3) Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul în incinta adăpostului unde se găsesc victimele.

(4) Izolarea de agresori a victimelor se face cu consimțământul acestora sau, după caz, al reprezentantului legal.

(5) Corpurile gardienilor publici înființate pe lângă consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București asigură paza adăposturilor publice sau private din zona de competență.

(6) Ministerul Administrației și Internelor, prin unitățile de poliție, va sprijini corpurile gardienilor publici pentru exercitarea atribuțiilor ce le revin, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 42

(1) Adăposturile pot fi publice, private sau în parteneriat public-privat și se înființează numai cu avizul ANPF. Metodologia de avizare, acreditare și standardele minime de calitate vor fi aprobate prin hotărâre de guvern.

Art. 43

- (1) Adăposturile publice vor fi înființate prin hotărâre a consiliului județean sau local.
- (2) Finanțarea adăposturilor publice se asigură din bugetele locale.
- (3) Adăposturile publice vor asigura gratuit, pe o perioadă determinată, asistență familială atât victimei, cât și minorilor aflați în îngrijirea acesteia, protecție împotriva agresorului, îngrijire medicală, hrană, cazare, asistență psihologică și consiliere juridică, potrivit instrucțiunilor de organizare și funcționare. Tipurile de servicii și condițiile de acordare a acestora vor fi stabilite prin ordin al ANPF/ hotărâre de guvern.

Art. 44

- (1) Adăposturile private și cele în parteneriat public-privat pot fi înființate numai de către furnizorii de servicii sociale, acreditați în condițiile legii.
- (2) Autoritățile locale vor oferi sprijin în vederea înființării acestor adăposturi, inclusiv prin punerea la dispoziție gratuit a unor spații și scutirea de impozitele percepute la nivel local, în condițiile legii.
- (3) În cazul acordării de subvenții adăposturilor private sau în parteneriat public-privat, instituția care a acordat subvenția poate participa la administrarea unității în cauză sau monitorizează oportunitatea folosirii fondurilor alocate.

Art. 45

- (1) La primirea în adăpost victima este informată cu privire la drepturile sale și mecanismele juridice pentru apărarea acestora. Consultanța juridică este gratuită.
- (2) În cazul în care victima nu are calitatea de asigurat în cadrul sistemului național de asigurări de sănătate, cheltuielile aferente îngrijirilor medicale ale acesteia vor fi suportate din bugetul autorității locale.

Art. 46 (1) Centrele de recuperare pentru victimele violenței în familie sunt unități de asistență socială cu sau fără personalitate juridică care asigură găzduirea, îngrijirea, precum și reabilitarea și reinsertia socială a acestora.

(2) Centrele de consiliere și reabilitare destinate agresorilor sunt unități de asistență socială cu sau fără personalitate juridică care asigură reabilitarea și reinsertia socială a acestora, precum și consiliere și mediere familială.

(3) Tratamentele psihiatrice, de dezalcoolizare și dezintoxicare acordate prin centrele de asistență destinate agresorilor se asigură în spitalele sau unitățile sanitare cu care s-au încheiat convenții.

Art. 47

(1) Consilierea psihologică și alte forme de asistență a victimelor violenței în familie se asigură de către organismele publice și private autorizate.

(2) Asistența medicală a victimelor violenței în familie care nu sunt asigurate în sistemul național de asigurări de sănătate se asigură din bugetul unităților teritoriale cu atribuții în combaterea violenței în familie.

Art. 48

Centrele de consiliere pentru victimele violenței în familie

Art. 49

Unitățile prevăzute la art. 42, 46 alin. (1) și (2) și art. 48 pot fi publice, private, în parteneriat public-privat și se înființează numai cu avizul agenției.

Art. 50

Voluntariatul în cadrul serviciilor pentru victimele violenței în familie.

Capitolul IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 51

(1) Art. 149.1 din Codul penal se modifică precum urmează : **Prin «membru de familie »** se înțelege orice persoană membru al familiei biologice, legale sau de fapt sau care locuiește împreună cu făptuitorul și cu care a stabilit relații de încredere, îngrijire sau dependență.

Art. 52

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă :

- a) Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările ulterioare ;
- b) Orice alte dispoziții contrare.